

George Müller – Bønnesvar

-
-

Fra Wikipedia, den frie encyklopædi

George Ferdinand Müller

Født Johann Georg Ferdinand Müller

27 september 1805

Kroppenstedt, Kongeriget Preussen (nu Sachsen-Anhalt, Tyskland)

Død 10. marts 1898 (92 år)

Bristol, England

Nationalitet preussisk

Uddannelse Cathedral Classical School, Halberstadt

Beskæftigelse(r) Evangelist og missionær, direktør for forældreløse huse

Ægtefæller Mary Groves (7. oktober 1830 – 6. februar 1870, hendes død)

Susannah Grace Sanger (30. november 1871 – 13. januar 1894, hendes død)

Børn Lydia (17. september 1832 – 10. januar 1890); Elijah (19. marts 1834 – 26. juni 1835).

Teologisk arbejde

Tradition eller bevægelse • stiftende medlem af Plymouth Brethren, Open Brethren

George Müller (født Johann Georg Ferdinand Müller, 27. september 1805 – 10. marts 1898) var en kristen evangelist og leder af børnehjemmet Ashley Down i Bristol, England. Han var en af grundlæggerne af Plymouth Brethren-bevægelsen. Senere under splittelsen blev hans gruppe kaldt Open Brethren.

Han tog sig af 10.024 forældreløse børn i løbet af sin levetid[1][2] og gav uddannelsesmuligheder for de forældreløse børn til det punkt, at han endda blev anklaget af nogle for at hæve de fattige over deres naturlige stilling i det britiske liv. Han etablerede 117 skoler, som tilbød kristendomsundervisning til mere end 120.000.

Tidligt arbejde

I 1829 tilbød Müller at arbejde med jøder i England gennem London Society for Promoting Christianity Amongst the Jews. Han ankom til London den 19. marts samme år, men i midten af maj blev han syg og troede ikke, at han ville overleve. Han blev sendt til Teignmouth for at komme sig, og mens han var der mødte han Henry Craik, som blev hans livslange ven.[3] Müller vendte tilbage til London i september, men begyndte efter ti dage at føle sig utilpas igen. Han skyldte sit svigtende helbred på, at han havde været indespærret i sit hus på grund af sine studier. Han bad Selskabet om at sende ham ud for at prædike, men modtog intet svar. I slutningen af november blev han i tvivl om, hvorvidt Selskabet var det rette sted for ham, og tog den 12. december beslutningen om at gå, men ventede en måned, før han skrev. Müller vendte tilbage til Exmouth i East Devon, England den 31. december for en kort ferie og prædikede ved forskellige møder, mens han var der. Han skrev til Selskabet i begyndelsen af januar og bad om, at de kunne overveje at tillade ham at blive hos dem, hvis de ville tillade ham "at arbejde med hensyn til tid og sted, som Herren måtte anvise mig". Dette nægtede de at gøre på et møde den 27. januar 1830 og meddelte dette skriftligt til Müller og dermed bringe hans tilknytning til London Society til ophør. Han flyttede fra Exmouth til Teignmouth og prædikede flere gange for Craik, hvilket førte til, at en del af menigheden bad ham om at blive og være prædikant for Ebenezer Chapel i Shaldon, Devon, med en løn på £55 om året. Den 7. oktober 1830 giftede han sig med Mary Groves, søster til Anthony Norris Groves. I slutningen af oktober gav han afkald på sin almindelige løn, idet han mente, at praksis kunne føre til, at kirkemedlemmer gav af pligt, ikke lyst. Han eliminerede også lejen af kirkebænke, idet han hævdede, at det gav uretfærdig prestige til de velhavende (baseret primært på Jakob 2:1-9).[4]

Müller flyttede til Bristol, England den 25. maj 1832, for at begynde at arbejde ved Bethesda Chapel. Sammen med Henry Craik fortsatte han med at prædike der indtil sin død, selv mens han var hengiven til sine andre tjenester. I 1834 grundlagde han Skriftkundskabsinstitutionen for ind- og udland med det mål at hjælpe kristne skoler og missionærer; distribution af Bibelen og kristne traktater; og sørge for dagskoler, søndagsskoler og voksenskoler, alt sammen på et bibelsk grundlag.[5] Ved udgangen af

februar 1835 var der fem dagskoler – to for drenge og tre for piger.[6] Uden at modtage statsstøtte og kun accepterede uopfordrede gaver, modtog og udbetalte denne organisation £1.381.171[1] – omkring £113 millioner i dagens vilkår[7] – ved tidspunktet for Müllers død, primært ved at bruge pengene til at støtte børnehjemmene og uddele ca. 285.407 bibler,[1] 1.459.506 nye testamenter[1] og 244.351 andre religiøse tekster[1] som blev oversat til tyve andre sprog.[8] Pengene blev også brugt til at støtte andre "trosmissionærer" rundt om i verden, såsom Hudson Taylor.[9] Arbejdet fortsætter den dag i dag..

Børnehjem

Müllers og hans kones arbejde med forældreløse børn begyndte i 1836 med forberedelsen af deres eget lejede hjem på Wilson Street 6, Bristol til indkvartering af tredive piger. Kort efter blev yderligere tre huse i Wilson Street indrettet, ikke kun til piger, men også til drenge og yngre børn, hvilket til sidst øgede kapaciteten for børn, der kunne passes, til 130.

I 1845, mens væksten fortsatte, klagede naboerne over støjen og forstyrrelsen af de offentlige forsyninger, så Müller besluttede, at en separat bygning designet til at huse tre hundrede børn var nødvendig, og i 1849, i Ashley Down, Bristol, åbnede det nye hjem. Arkitekten, der var bestilt til at udarbejde planerne, spurgte, om han måtte gøre det gratis.[10] Den 26. maj 1870 blev 1.722 børn indkvarteret i 5 hjem, selvom der var plads til 2.050 (nr. 1 hus – 300, nr. 2 hus – 400, nr. 3, 4 og 5 – 458 hver). Året efter var der 280 forældreløse børn i hus nr. 1, 356 i nr. 2, 450 i nr. 3 og 4 og 309 i hus nr. 5.[11]

Gennem alt dette fremsatte Müller aldrig anmodninger om økonomisk støtte, og han kom heller ikke i gæld, selvom de fem boliger kostede mere end 100.000 pund at bygge. Mange gange modtog han uopfordrede maddonationer kun få timer før, de var nødvendige for at brødføde børnene, hvilket yderligere styrkede hans tro på Gud. Müller var i konstant bøn om, at Gud rørte ved donorerens hjerter for at sørge for de forældreløse børn. For eksempel blev der ved en veldokumenteret lejlighed takket for morgenmaden, når alle børn sad ved bordet, selvom der ikke var noget at spise i huset. Da de var færdige med at bede, bankede bageren på døren med tilstrækkelig frisk brød til at brødføde alle, og mælkemanden gav dem masser af frisk mælk, fordi hans vogn var gået i stykker foran børnehjemmet.[12] I sit selvbiografiske indlæg for den 12. februar 1842 skrev han:

En broder i Herren kom til mig i morges, og efter et par minutters samtale gav mig to tusinde pund til at indrette det nye forældreløse hus ... Nu er jeg i stand til at dække alle udgifterne. Efter al sandsynlighed vil jeg endda have flere hundrede pund mere, end jeg har brug for. Herren giver ikke kun så meget, som det er absolut nødvendigt for hans arbejde, men han giver rigeligt. Denne velsignelse fyldte mig med uforklarlig glæde. Han havde givet mig det fulde svar på mine tusindvis af bønner i løbet af de [sidste] 1.195 dage.[13]

Kvitteringsformular udstedt af George Müller

Müller søgte aldrig donationer fra specifikke individer og stolede på den Almægtige for alle hans behov. Han bad dem, der støttede hans arbejde, om at oplyse navn og adresse, så han kunne udarbejde en kvittering. Kvitteringerne blev trykt med en anmodning om, at kvitteringen blev opbevaret indtil næste årsrapport blev udsendt, således at giveren kunne bekræfte det indberettede beløb med det han havde givet. Formuleringen i billedet lyder: "På grund af den store stigning i mit arbejde har jeg fundet det nødvendigt at give to af mine assistenter (Mr. Lawford og Mr. Wright) tilladelse til at underskrive kvitteringer for donationer, hvis det er nødvendigt, i mit sted. Donorer bedes venligst opbevare kvitteringerne og sammenligne dem med "Tillægget" til rapporten, som registrerer hver modtagne donation, således at de kan være overbevist om, at deres donationer er blevet korrekt anvendt." "Tillægget" sendes sammen med rapporten til enhver donor, der giver mig sit navn og adresse. -Jeg vil på det kraftigste anmode alle donorer (også dem, der føler det rigtigt at give anonymt) om at lægge det er i min magt at anerkende deres donationer på det tidspunkt, de kommer i hånden, og skulle en donor, efter at have gjort dette, ikke modtage en udskrevet kvittering inden for en uge, ville de meget forpligte mig ved at give mig information; Dette interval skal naturligvis forlænges i tilfælde af donorer, der sender fra steder fra Storbritannien. Hver eneste gave blev registreret, hvad enten det var en enkelt farthing (Shilling), £3.000 eller en gammel teske.[14] Regnskabsoptegnelser blev omhyggeligt opbevaret og stillet til rådighed for kontrol.[15]

Hver morgen efter morgenmaden var der bibellæsning og bøn, og hvert barn fik en bibel, når de forlod børnehjemmet, sammen med en blikkuffert med to tøjskift. Børnene var klædt godt på og uddannede – Müller ansatte endda en inspektør for at opretholde høje standarder. Faktisk hævdede mange, at nærliggende fabrikker og miner ikke var i stand til at skaffe nok arbejdere på grund af hans bestræbelser på at sikre lærepladser, professionel uddannelse og stillinger i hjemmet til børn, der var gamle nok til at forlade børnehjemmet.

Evangelisering

Den 26. marts 1875, i en alder af 71 og efter hans første hustrus død i 1870 og hans ægteskab med Susannah Grace Sanger i 1871, begyndte Müller og Susannah en 17-årig periode med missionsrejser. Tabellen nedenfor giver en liste over datoer og destinationer for deres rejse.

Rejseplan

26. marts 1875 6. juli 1875 England

15. august 1875 5. juli 1876 England, Skotland og Irland

16. august 1876 25. juni 1877 Schweiz, Tyskland og Holland

18. august 1877 8. juli 1878 Canada og USA (inklusive et besøg i Det Hvide Hus)

5. september 1878 18. juni 1879 Schweiz, Frankrig, Spanien og Italien

27. august 1879 17. juni 1880 USA og Canada

15. september 1880 31. maj 1881 Canada og USA

23. august 1881 30. maj 1882 Egypten, Palæstina, Syrien, Lilleasien, Tyrkiet og Grækenland

8. august 1882 1. juni 1883 Tyskland, Østrig, Ungarn, Bøhmen, Rusland og Polen

26. september 1883 5. juni 1884 Indien

18. august 1884 2. oktober 1884 England og Sydwalet

16. Maj 1885 1. Juli 1885 England

1. september 1885 3. oktober 1885 England og Skotland

4. november 1885 13. juni 1887 USA, Australien, Kina, Japan, Malaccastrædet, Singapore, Penang, Colombo, Frankrig

10 august 1887 11 marts 1890 Australien, Tasmanien, New Zealand, Ceylon og Indien

8. august 1890 maj 1892 Tyskland, Schweiz, Østrig og Italien

Müller forventede altid at betale for deres billetpriser og indkvartering fra de uopfordrede gaver, der blev givet til eget brug. Men hvis nogen tilbød at betale hans hotelregning undervejs, bogførte Müller dette beløb på sit regnskab.[16]

Han rejste mere end 200.000 engelske miles. Hans sproglige evner gjorde det muligt for ham at prædike på engelsk, fransk og tysk, og hans prædikener blev oversat til værtssprogene, da han ikke var i stand til at bruge de tre sprog, han talte.[17] I 1892 vendte han tilbage til England, hvor han døde den 10. marts 1898 i New Orphan House No 3.

Teologi

Teologien, der styrede George Müllers arbejde, er ikke almindeligt kendt, men blev formet af en oplevelse i midten af tyverne, da han "kom til at prise Bibelen alene som [sin] dømmekraft".

Han optegner i sine Fortællinger

"[...] At Guds ord alene er vores standard for dom i åndelige ting, at det kun kan forklares ved Helligånden, og at han i vore dage såvel som i tidligere tider er lærer i hans folk Helligåndens embede havde jeg ikke eksperimentelt forstået før den tid. Faktisk havde jeg ikke nogen eksperimentel forståelse af hver af de velsignede personer set fra Skriften, at Faderen udvalgte os før verdens grundlæggelse, at i ham opstod den vidunderlige plan for vores forløsning, og at han også udpegede alle de midler, hvormed den skulle gennemføres. for at frelse os, havde opfyldt loven, for at tilfredsstille dens krav, og dermed også Guds hellighed, som han havde båret straffen på grund af vores synder, og således havde tilfredsstillet Guds retfærdighed og desuden, at Helligånden alene kan lære os om vores tilstand af natur, vise os behovet for

en frelser, sætte os i stand til at tro på Kristus, forklare os skriften, hjælpe os med at prædike osv. Det var min begyndelse at forstå især dette sidste punkt, som havde en stor virkning på mig; for Herren satte mig i stand til at sætte det på erfaringens prøve ved at lægge kommentarer og næsten alle andre bøger til side og blot læse Guds ord og studere det. Resultatet af dette var, at den første aften, hvor jeg lukkede mig inde på mit værelse, for at give mig selv til bøn og meditation over Skrifterne, lærte jeg mere på få timer, end jeg havde gjort i en periode på flere måneder tidligere. Men den særlige forskel var, at jeg fik virkelig styrke for min sjæl ved at gøre det. Jeg begyndte nu ved Skriftens prøve at prøve de ting, som jeg havde lært og set, og fandt ud af, at kun de principper, der bestod prøven, var virkelig værdifulde."[18]

'''

Müller skrev ofte om forvaltningen af penge og manglende afhængighed af jordiske rigdomme, og hvordan Gud ville velsigne den mand, der holdt sig til disse principper og følte, at det ville bevise sandheden af hans påstande at blotlægge sine egne erfaringer. Hans personlige indkomst fra uopfordrede gaver (han nægtede enhver form for løn) steg fra £151 i 1831 til mere end £2.000 i 1870. Han beholdt dog kun omkring £300 om året til sig selv og sin familie, resten gav han væk .[29]

William Henry Harding sagde: 'Verden, kedelig af forståelse, har endnu ikke rigtig forstået det mægtige princip, som han [Müller] handlede efter, men er tilbøjelig til at tænke på ham blot som en sød gammel herre, der elskede børn, en slags glorificeret vogter af de fattige, som med årene sikkert kan omtales i avisoverskrifternes sprog som en "filantropiens profet". At beskrive ham således er imidlertid at forringe hans hukommelse, er at gå glip af hans livs høje åndelige mål og den vidunderlige åndelige lektion. Det er fordi det kødelige sind ikke er i stand til at fatte åndelig sandhed, at verden kun betragter de forældreløse huse med den sløve interesse af ren humanitærisme og **forbliver uvidende om deres ekstraordinære vidnesbyrd om Guds trofasthed.**'[30]

Personligt liv

Hans navn staves ofte som "Mueller", især i USA. Mens "Mueller" er en mulig erstatning for "Müller" på tysk, ændrede George Müller aldrig sit navn fra den oprindelige stavemåde og sørgede altid for at placere de to prikker over bogstavet "u" for at danne omlyden. Da han blev spurgt af sin nevø, Edward Groves, hvilken forskel dette gjorde for udtalen, udtalte Müller hans navn, som om det var stavet "Meller".[31]

Ungdom

Müller blev født i Kroppenstädt (nu Kroppenstedt), en landsby nær Halberstadt i Kongeriget Preussen.[32] I 1810 flyttede familien Müller til nærliggende Heimersleben, hvor Müllers far blev udnævnt til skatteopkræver.[33] Han havde en ældre bror, Friedrich Johann Wilhelm (1803 – 7. oktober 1838) og, efter at hans enkefar giftede sig igen, en halvbror, Franz (f. 1822).

Hans tidlige liv var ikke præget af retfærdighed – tværtimod var han en tyv, en løgner og en gambler (spillefugl). I en alder af 10 stjal Müller offentlige penge fra sin far.[33] Mens hans mor var døende, spillede han i en alder af fjorten år kort med venner og drak.[34][35] Mens han var på seminar på universitetet i Halle i Tyskland, beskrev Müller sin status som en af ond opførsel og ufortrødent ånd ... Trods min syndige

livsstil og kolde hjerte forbarmede Gud sig over mig. Jeg var lige så skødesløs som nogensinde. Jeg havde ingen bibel og havde ikke læst noget skriftsted i årevis. Jeg gik sjældent i kirke; og kun af skik tog jeg Herrens nadver to gange om året. Jeg har aldrig hørt evangeliet forkyndt. Ingen fortalte mig, at Jesus mente, at kristne ved Guds hjælp skulle leve i overensstemmelse med de hellige skrifter. ...[36]

Derefter deltog Müller i et bønnemøde i et privat hjem i 1825, hvilket rørte ham så meget, at en hurtig forvandling begyndte i hans opførsel. "Jeg er ikke i tvivl ... om, at han begyndte et nådeværk i mig. Selvom jeg knap havde nogen viden om, hvem Gud virkelig var, var den aften vendepunktet i mit liv."[37]

Müllers far håbede at give ham en religiøs uddannelse, der ville give ham mulighed for at indtage en lukrativ stilling som præst i statskirken. Han studerede det i Halle og mødte der en medstuderende, Beta, som inviterede ham til det kristne bønnemøde, som ændrede Müllers perspektiv. Han blev budt velkommen og begyndte regelmæssigt at læse i Bibelen og diskutere kristendom med de andre tilstedeværende. Efter at have set en mand på knæ bede til Gud, var han overbevist om hans behov for frelse. Han gik til sin seng, knælede og bad og bad Gud om at hjælpe ham i hans liv og velsigne ham, hvor end han gik, og om at tilgive ham hans synder. Han holdt straks op med at drikke, stjæle og lyve og udviklede håb om at blive missionær i stedet for den behagelige præst, som hans far havde forestillet sig for ham. Han begyndte at prædike regelmæssigt i nærliggende kirker.[38]

Et liv i bøn

Müller bad om alt og forventede, at hver bøn blev besvaret. Et eksempel var, da en af børnehjemmets kedel holdt op med at virke; Müller skulle have det ordnet. Dette var et problem, fordi kedlen var opmuret, og vejret blev værre for hver dag. Så han bad om to ting; for det første at de arbejdere, han havde ansat, ville have forstand på at arbejde natten igennem, og for det andet at vejret ville blive bedre. Tirsdag før arbejdet skulle påbegyndes blæste der stadig en bitter nordenvind, men om morgenen, inden arbejderne nåede frem, begyndte der at blæse en sydlig vind, og det var så mildt, at der ikke behøvedes ild til at opvarme bygningerne. Samme aften deltog værkføreren for det kontrakterede firma på stedet for at se, hvordan han kunne fremskynde tingene, og instruerede mændene om at melde tilbage først om morgenen for at genoptage arbejdet tidligt. Teamlederen udtalte, at de helst ville arbejde natten igennem. Jobbet blev udført på tredive timer.[39]

I 1862 opdagede man, at det ene afløb var tilstoppet. Da de var omkring 11 fod under jorden, var arbejderne ikke i stand til at finde blokeringen på trods af flere forsøg. Müller bad om situationen, og arbejderne fandt straks stedet for problemet.[40][41]

Stærk kuling i Bristol lørdag den 14. januar 1865 forårsagede betydelig skade i området og over tyve huller blev åbnet i tagene. Omkring tyve vinduer blev også knust og to karme beskadiget af faldende skifer. Den normalt ansatte glarmester og sløver havde allerede forpligtet deres personale til andet arbejde, så intet kunne gøres før mandag. Havde vinden fortsat, med kraftig regn, ville skaderne på børnehjemmet have været meget større. Efter megen bøn holdt vinden op om eftermiddagen, og der faldt ikke regn før onsdag, hvor det meste af skaderne var blevet repareret.[42]

En gang, mens han krydsede Atlanten på SS Sardinian i august 1877, løb hans skib ind i tyk tåge. Han forklarede kaptajnen, at han skulle være i Quebec den følgende eftermiddag, men kaptajn Joseph E. Dutton (senere kendt som "Holy Joe") sagde, at han bremsede skibet for en sikkerheds skyld, og at Müllers

udnævnelse skulle gå glip af. . Müller bad om at bruge søkortrummet til at bede om, at tågen skulle løfte sig. Kaptajnen fulgte ham ned og hævdede, at det ville være spild af tid. Efter at Müller havde bedt en meget enkel bøn, begyndte kaptajnen at bede, men Müller stoppede ham; dels på grund af kaptajnens vantro, men primært fordi han mente, at bønnen allerede var blevet besvaret. Müller sagde: "Kaptajn, jeg har kendt min Herre i mere end halvtreds år, og der er ikke ét tilfælde, hvor jeg har undladt at få audiens hos kongen. Rejs dig op, kaptajn, for du vil opdage, at tågen er væk." Da de to mænd gik tilbage til broen, fandt de, at tågen var lettet, og Müller var i stand til at overholde sin aftale. Kaptajnen blev kort efter kristen.[43]

Müllers tro på Gud styrkedes dag for dag, og han brugte timer på daglig bøn og bibellæsning. Faktisk var det hans praksis i de senere år at læse hele Bibelen igennem fire gange om året.[44]

George Müller Charitable Trust (Foundation)

Efter hans liv blev hans arbejde videreført af The George Müller Foundation, som blev omdøbt til The George Müller Charitable Trust den 1. marts 2009. Trusten fastholder nøgleprincippet om at søge penge alene gennem bøn – den afviser aktivt fundraising-aktiviteter. Velgørenhedsorganisationen arbejder sammen med lokale kirker i Bristol-området for at sætte dem i stand til at nå ud og tage sig af deres lokalsamfund, især børn, unge og familier med fysiske, følelsesmæssige, sociale eller åndelige behov; og opfordrer til at give for at støtte mission, social omsorg, nødhjælp og udviklingsarbejde over hele verden.[45] Fra 1986 til september 2010 leverede det også boligpleje til ældre i Tilsley House, Weston-super-Mare. Trust fortsatte med at opretholde en beskyttet boligenhed for ældre i Tranquil House, ved siden af Tilsley House, indtil den blev lukket i 2012.

Et lille museum, der vedligeholdes af Trust i dets hovedkvarter i Cotham Park, Bristol, er kun åbent efter aftale. Optegnelser over alle børn, der passerede gennem børnehjemmet, opbevares og kan inspiceres af pårørende mod et beskedent gebyr.[46]

https://en.wikipedia.org/wiki/George_M%C3%BCller

Spørgsmål:

Hvad skyldes successen af George Müller?

Hvordan fik han donationer?

Hvad gjorde han for at få støtte

Hvad kan jeg / vi gøre?

En bog til at anbefale:

Skridt til personlig vækkelse, som findes på nettet under Steps to personal Revival

Bibelstudium

Et løfte:

Ordspr. 3, 5.6

Lad os prise Herren, fordi det er Ham, som hjælper os:

Stor er din trofasthed

